

## Ποιος και πώς θ(ν)α μιλήσει κανείς για ευαίσθητα κοινωνικά θέματα σε μικρά παιδιά;

Ιούλιος 2015- ΤΕΥΧΟΣ 21

### Ποιος και πώς θ(ν)α μιλήσει κανείς για ευαίσθητα κοινωνικά θέματα σε μικρά παιδιά;

**Τασούλα Τσιλιμένη**

*Αναπληρώτρια Καθ. Παν. Θεσσαλίας*

Είναι γνωστό ότι η παιδική λογοτεχνία διαπραγματεύεται ή προσπαθεί, κοινωνικά θέματα με στόχο να ευαισθητοποιήσει και να ενημερώσει τους αναγνώστες. Υπάρχουν κάποια κοινωνικά θέματα ιδιαίτερα ευαίσθητα που απαιτούν κατάλληλο και τέτοιο χειρισμό ώστε αφενός να αναδείξουν το θέμα αφετέρου να διαθέτουν τέτοιες αφηγηματικές τεχνικές που εντέλει να μην καταλήγουν απλά πληροφοριακά βιβλία δια της αφήγησης. Η γλώσσα της λογοτεχνίας ξέρει καλύτερα να αγγίζει τις αντίστοιχες και απαραίτητες χορδές των αναγνώστών ώστε και να επιτυγχάνεται η ενημέρωση αλλά κυρίως να προκαλείται μια κριτική στάση απέναντι σε σοβαρά θέματα. Δυο τέτοια βιβλία παρουσιάζονται στη συνέχεια που απαντούν σε ερωτήσεις όπως: Τι είναι οι οίκοι ευγηρίας; Ποιοι και γιατί μένουν εκεί; Πώς μπορεί να κάνει κάποιος έναν τέτοιο χώρο να λάμπει από χαρά; Πώς απαντά ένα υιοθετημένο παιδί σε ένα άλλο που μεγαλώνει με τους φυσικούς του γονείς, ότι μπορεί και αυτό να απολαμβάνει μια «αγάπη ως τον ουρανό»;

Μαρία Παπαγιάννη  
*Η μουσική συνταγή της Έλλης*  
Εικ. Θανάσης Δήμου  
Πατάκης, 2015

Γιατί η γιαγιά της Έλλης μαγειρεύει πάντα τόσες μεγάλες ποσότητες φαγητού; Ποιος θα φάει τόσα πολλά κουλουράκια που έφτιαξε χτες αφού ο παππούς δεν κάνει να τρώει γλυκά; Η μικρή Έλλη είναι η βοηθός της γιαγιάς της. Και έρχεται η στιγμή που θα ανακαλύψει τι γίνονται αυτές οι υπερβολικές ποσότητες γλυκών και φαγητών. Η γιαγιά της την παίρνει μαζί της και έτσι η Έλλη βρίσκεται σε έναν χώρο την ύπαρξη του οποίου αγνοούσε, τον οίκο ευγηρίας. Μια τρυφερή μικρή ιστορία που εστιάζει όχι στον χώρο απομόνωσης και μοναξιάς όπως είναι στους περισσότερους καταχωρημένους, αλλά αναδεικνύει τη ζεστασιά που μπορεί να αναδυθεί αφού οι άνθρωποι με τις πράξεις τους είναι αυτοί που κάνουν το χώρο. Η αλληλεγγύη ως συναισθημα μοιράζομαι άρα αισθάνομαι, είναι το βασικό σημείο που τόσο επιτυχώς χειρίζεται η συγγραφέας, όπως εξ άλλου μας έχει αποδείξει ότι καταφέρνει και με άλλα «δύσκολα» θέματα όπως η ενσυναίσθηση και η αυτοεκτίμηση.

Ναννίνα Σακκά-Νικολακοπούλου  
*Αγάπη ως τον ουρανό*  
Εικ. Ίρις Σαμαρτζή  
Πατάκης, 2015

Η Ναννίνα Σακκά-Νικολακοπούλου είναι μια καταξιωμένη συγγραφέας και μας προσφέρει άλλο ένα βιβλίο για την υιοθεσία. Η Διαλεχτή, ένα υιοθετημένο παιδί εξομολογείται την προσωπική της ιστορία για το πώς βρέθηκε στην αγκαλιά της Άννας μολονότι είχε ένα πρόβλημα υγείας που την έκανε να παραμένει στα...αζήτητα. Όλο η ιστορία επικεντρώνει σε αυτή την αγάπη και στο πως την εισπράττει η Διαλεχτή. Με ρεαλισμό η συγγραφέας καταφέρνει να πείσει ότι η μητρική αγάπη είναι για όλους το ίδιο μεγάλη. Η Διαλεχτή μάλιστα βρίσκει τον τρόπο να πείσει και την Ερμιόνη, τη συμμαθήτριά της, η οποία έχει την άποψη ότι μόνο μια φυσική μητέρα αγαπάει σε υπερθετικό βαθμό τα παιδιά της.

Και τα δυο βιβλία συνοδεύονται από παιδαγωγικές δραστηριότητες λεκτικής και συναισθηματικής στήριξης.